

Sygn. akt III Ca 402/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Gabriela Sobczyk (spr.)

Sędzia SO Mirella Szpyrka

Sędzia SR (del.) Ewa Buczek-Fidyka

Protokolant Małgorzata Gorczyńska - Zawada

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. R.

przeciwko T. R.

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 14 grudnia 2016 r., sygn. akt III RC 233/15

1) **zmienia zaskarżony wyrok:**

a) **w punkcie 2. o tyle, że w miejsce zasądzonej w punkcie 1. kwoty po 1.000 zł miesięcznie zasądza od powoda na rzecz pozwanej tytułem alimentów kwotę po 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie,**

b) **w punkcie 3. o tyle, że w miejsce kwoty 2.400 zł zasądza kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych),**

2) **oddala apelację w pozostałej części,**

3) **zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 380 zł (trzysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Gabriela Sobczyk SSO Mirella Szpyrka

UZASADNIENIE

J. R. domagał się uchylenia obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej T. R., a po ostatecznym sprecyzowaniu żądania wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz jego byłej małżonki T. R. wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku z dnia 26 listopada 2009 roku

w sprawie o sygnaturze akt II RC 844/09 z kwoty po 1.200,00 złotych miesięcznie na 200,00 złotych miesięcznie. Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że od czasu ostatniego wyrokowania w sprawie o sygnaturze akt II RC 844/09 zaistniała nowa istotna okoliczność uzasadniająca obniżenie alimentów polegająca na tym iż pozwana

otrzymuje świadczenie emerytalne, co pozwala na zabezpieczenie jej potrzeb. Wskazał również, że obecnie pozostaje w nowym związku małżeńskim, a po potrąceniach alimentów łączny dochód jego nowej rodziny wynosi 4055,44 złotych. Powód wywodził, iż w związku z powyższym jego możliwości zarobkowe i majątkowe uległy pogorszeniu, a on sam w chwili obecnej pozostaje w niedostatku.

W odpowiedzi na pozew pozwana - T. R. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy w Żorach, wyrokiem z dnia 14 grudnia 2016 roku zasądził od powoda J. R. na rzecz pozwanej T. R. alimenty w wysokości po 1.000,00 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie, płatne do rąk pozwanej w terminie do 15 - go dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia 1 lutego 2016 roku z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, a to w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku z dnia 26 listopada 2009 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt II RC 844/09 w wysokości po 1.200,00 złotych miesięcznie (pkt 1) w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt 2) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.400,00 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 3).

Rozstrzygnięcie to Sąd Rejonowy podjął po ustaleniu, iż wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku z dnia 26 listopada 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt II RC 844/09 orzeczono separację małżeństwa T. R. i J. R. z winy powoda oraz zasądzono od niego na rzecz pozwanej alimenty w kwocie po 1.200,00 złotych miesięcznie, poczynając od 15 kwietnia 2010 roku, płatne w terminie do 15 - go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami od dnia zwłoki.

Sąd Rejonowy ustalił iż wówczas strony nie zamieszkiwały ze sobą począwszy od 22 kwietnia 2009r., J. R. wyprowadził się do nowej partnerki, jego emerytura wynosiła wówczas 3349zł miesięcznie. Kobieta, z którą zamieszkiwał posiadała dochód w wysokości 800 zł miesięcznie. Uiszczał ok.400zł opłat za mieszkanie oraz200zł płacił za leki. Posiadał 15-letni samochód. T. R. natomiast pozostawała bez pracy, ponosiła koszty utrzymania mieszkania i mediów(w tym telewizji i telefonu) w kwocie 636 zł oraz 33 zł uiszczała za lekarstwa.. Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 20 marca 2012r. w sprawie II RC 1860/11 rozwiązał przez rozwód małżeństwo stron z winy powoda.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód zawarł nowy związek małżeński z A. R. i obecnie po potrąceniu alimentów na rzecz pozwanej – T. R., otrzymuje tytułem świadczenia emerytalnego kwotę 3.086,83 złotych netto. Małżonka powoda otrzymuje świadczenie emerytalne w wysokości 986,61 złotych netto. Powód oraz jego żona zamieszkują w mieszkaniu stanowiącym ich własność. Powód jest właścicielem samochodu osobowego marki F. (...) oraz posiada 382 akcje (...). Ustalił Sąd Rejonowy, iż średniomiesięczne koszty utrzymania powoda oscylują w kwocie 926 zł (czynsz, opłata za telewizję cyfrową, energia elektryczna, Internet, telefon). Powód uiszcza również kwotę 242,00 złote tytułem opłaty za polisy oraz jest zobowiązany do uiszczania rat za zaciągnięte zobowiązania kredytowe w łącznej kwocie około 1.800,00 złotych. Powód zaciągnął kredyt na łączną kwotę 70.000,00 złotych, który wydał na urządzenie mieszkania oraz zakup samochodu. Małżonka powoda, po przejściu po swoim byłym mężu spadku została właścicielką mieszkania, jednakże jest zobowiązana do spłaty jego zadłużenia w wysokości około 20.000,00 złotych, z tego tytułu miesięcznie z jej świadczenia emerytalnego potrącane jest 422,00 złote. W wyniku zadłużenia dokonała zamiany mieszkania na mniejsze, w którym obecnie zamieszkuje wraz z powodem. Żona powoda posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, wydane na stałe. Jest osobą schorowaną, występuje u niej m.in. miażdżyca, choroby tarczycowe, sercowe oraz dolegliwości związane z układem pokarmowym i nerwowym. Z uwagi na powyższe pozostaje pod opieką odpowiednich specjalistów. Na zakup lekarstw i prywatne wizyty u lekarzy średniomiesięcznie przeznaczają około 500,00 złotych, ponadto w marcu 2016 roku zakupiła okulary za kwotę 1.192,00 złotych.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwana T. R. mieszka

z córką K. P. (1) i jej mężem R. P., w mieszkaniu stanowiącym własność córki i jej męża. Przedmiotowy lokal został nabyty przez małżonków P. od pozwanej w drodze darowizny. T. R. po dokonaniu podziału wspólnego majątku z powodem, była zobowiązana do spłaty na jego rzecz 70.000,00 złotych za udział w mieszkaniu, kwotę tę wyłożyli rodzice zięcia, a w zamian powódka dokonała darowizny lokalu na rzecz swojej córki i zięcia. Pozwana dysponuje świadczeniem emerytalnym w kwocie 828,00 złotych netto. Na średniomiesięczne koszty utrzymania mieszkania, w którym zamieszkuje pozwana, składają się kwota około 660 zł (w tym czynsz 470zł, energia elektryczna, gaz, telewizja, Internet). Pozwana uiszcza połowę wysokości ww. opłat. Poza powyższym pozwana ponosi koszty związane z opłaceniem autobusów albowiem regularnie jeździ do syna do K.. W 2012 roku pozwana przeżyła udar mózgu, występuje u niej zwyrodnienie stawów, osteoporoza oraz nadciśnienie tętnicze. W związku z występującymi u niej przypadłościami pozostaje pod opieką odpowiednich specjalistów. Ponosi koszty związane z zakupem lekarstw oraz leczeniem - średniomiesięcznie około 200,00 złotych.

Analizując tak ustalony stan faktyczny, w kontekście art. 60 § 2 k.r.i o. oraz art. 138 k.r.i o., Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie. Przywołując treść art. 138 w zw. z art. 60 § 2 oraz art. 135 § 1 k.r.i o. Sąd Rejonowy uznał, iż w przedmiotowej sprawie nie zaszły poważne okoliczności, które świadczyłyby o diametralnej zmianie stosunków, uzasadniających uwzględnienie żądania powoda w całości. Sąd Rejonowy stwierdził iż okoliczność zawarcia przez powoda nowego związku małżeńskiego nie stanowi w sprawie wystarczającej przesłanki wskazującej na faktyczną zmianę jego sytuacji materialno – bytowej albowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że w dacie orzekania o alimentach w sprawie o sygnaturze akt II RC 844/09 J. R. prowadził wspólne gospodarstwo domowe wraz z konkubiną (obecną żoną - A. R.). Powód obecnie łącznie z dochodem małżonki dysponuje większym średniomiesięcznym dochodem, niż w momencie ostatniego orzekania o alimentach w kwocie około 5.300,00 złotych, natomiast poprzednio wraz z dochodem partnerki była to kwota 4.150,00 złotych. Nadto Sąd Rejonowy wskazał, że powód otrzymał od pozwanej tytułem spłaty majątku wspólnego kwotę 70.000,00 złotych. Odnośnie zaciągniętych zobowiązań Sąd Rejonowy wskazał, że powód nabył za nie określone dobra materialne.

W ocenie Sądu Rejonowego pozwana od czasu ostatniego orzekania o alimentach posiada co prawda lepszą sytuację materialną, albowiem otrzymuje emeryturę w wysokości 828,00 złotych miesięcznie, a do kosztów utrzymania lokalu, w którym zamieszkuje dokładają się jej córka oraz zięć. Z drugiej jednak strony nie jest ona już właścicielką mieszkania, a nadto pojawiły się u niej różne dolegliwości zdrowotne, które zwiększyły koszty jej utrzymania.

Zdaniem Sądu Rejonowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że zachodzą okoliczności, które uzasadniają obniżenie kwoty zasądzonych alimentów, jednakże tylko w niewielkim stopniu – do kwoty po 1.000,00 złotych miesięcznie. O kosztach postępowania orzekł na zasadzie art. 100 k.p.c., wskazując, że pozwana uległa tylko co do nieznacznej części swojego żądania.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł powód zaskarżając wyrok w części zasądzającej od powoda kwotę ponad 300 zł oraz w zakresie orzeczenia kosztów procesu. Powód wydanemu orzeczeniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych poprzez nieustalenie, że pozwana wskutek dokonania w dniu 19 kwietnia 2013r. na rzecz córki K. darowizny z prawem dożywotniego użytkowania na jej udziale w nieruchomości lokalowej nie jest zobowiązana do ponoszenia jakichkolwiek opłat za korzystanie z zajmowanego mieszkania, gdyż to obdarowana ma zapewnić jej godne warunki życia, w związku z czym pozwana znajduje się w korzystniejszej sytuacji niż przyjął to Sąd Rejonowy.

Zarzucił naruszenie art. 233 §1 k.p.c poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań powoda, zeznań pozwanej, wyciągów bankowych, rachunków za leczenie żony powoda decyzji emerytalnych powoda i jego żony i wyprowadzenie wniosków z nich niewynikających, sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego odnośnie sytuacji majątkowej powoda poprzez przyjęcie że w jego sytuacji osobistej i rodzinnej nie zaszły okoliczności uzasadniające obniżenie świadczenia alimentacyjnego, wskazał, że żona powoda zmuszona jest korzystać z wizyt prywatnych u lekarzy, gdyż terminy do lekarzy specjalistów

udzielających pomocy medycznej w ramach kontraktu z NFZ są zbyt odległe, a stan jej zdrowia jest zbyt poważny by zwlekać z zasięgnięciem konsultacji lekarskiej.

Zarzucał naruszenie art. 233kpc poprzez wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i nieuprawnione przyjęcie, że sytuacji powoda nie zaszły okoliczności, które świadczyłyby o diametralnej zmianie stosunków uzasadniające żądanie powoda w zakresie obniżenia alimentów wobec pozwanej, podczas gdy w ocenie skarżącego z uwagi na uzasadnione zobowiązania kredytowe powoda jego możliwości zarobkowe są niższe niż przed ich zaciągnięciem, co usprawiedliwia wniosek o obniżenie wysokości alimentów. Zarzucał też naruszenie tego przepisu poprzez niedokonanie ustalenia, że potrzeby uprawnionej nie uległy zwiększeniu, a zwiększyły się jej możliwości zarobkowe (majątkowe).

Zarzucał ponadto błędną wykładnię art. 61 w zw. z art. 138 k.r.i o. poprzez uznanie, że zmiana stosunków majątkowych byłych małżonków uprawnia jedynie do zmiany obowiązku alimentacyjnego poprzez zasądzenie alimentów w wysokości 1.000,00 złotych w miejsce kwoty 1.200,00 złotych, w tym błędną wykładnię art. 60 § 2 k.r.i o. poprzez przyjęcie, że pozwana ma prawo do równej stopy życiowej z powodem.

W konkluzji tak postawionych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie zasądzonych od powoda na rzecz pozwanej świadczenia alimentacyjnego z kwoty 1.000,00 złotych miesięcznie do kwoty 300 złotych miesięcznie a także o stosunkowe rozdzielanie kosztów procesu między stronami wnosząc jednocześnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący wywodził, że córka pozwanej zobowiązana jest do dostarczania jej dożywotniego utrzymania w zamian za darowiznę. Ponadto pozwana nie ma żadnych zobowiązań kredytowych, alimentacyjnych, przez co znajduje się w lepszej sytuacji osobistej i majątkowej niż ustalił to Sąd.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego. Wskazała, że powód po podziale majątku dysponował znacznymi zasobami finansowymi, których racjonalne wykorzystanie pozwoliłoby mu na zakup samochodu i mieszkania. Rozdysponował te akcjami (...).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja powoda jedynie w części zasługiwała na uwzględnienie.

W postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy uzupełnił ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy o bezsporną na tym etapie okoliczność, że przy dokonywaniu w 2013r. darowizny udziału w 1/2 części w nieruchomości lokalowej na rzecz córki strony tej umowy darowizny, a to pozwana i jej córka K. postanowiły o ustanowieniu na rzecz pozwanej T. R. nieodpłatnego i dożywotniego użytkowania udziału K. P. (2) w tej nieruchomości, co zostało ujawnione w księdze wieczystej (...).

Wskazać jednak należy iż Sąd I instancji, rozpoznając sprawę prawidłowo w kontekście dyspozycji normy art. 60 § 2 k.r.i o. w zw. z art. 135 § 1 i 138 k.r.i o. przeprowadził w sprawie postępowanie dowodowe i ustalił okoliczności faktyczne istotne dla jej rozstrzygnięcia. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne. Ustalenia te Sąd Okręgowy, w pełni podzielając, przyjął za własne, niemniej jednak ustalenia te Sąd Odwoławczy uzupełnił, jak wskazano wyżej w związku ze zgodnie przyjętą przez strony dodatkową okolicznością.

Z ustalonej dodatkowo w postępowaniu odwoławczym okoliczności wynika, że do usprawiedliwionych kosztów utrzymania pozwanej nie wchodzi obecnie ponoszenie kosztów mieszkania. Skoro bowiem pozwanej przysługuje nieodpłatne użytkowanie mieszkania, nie jest zobowiązana do ponoszenia kosztów jego utrzymania.

Konstatację tę odnieść należy jedynie do opłat za mieszkanie. Nie można natomiast odnieść jej do zużywanych przez pozwaną mediów: wody i kanalizacji, prądu czy gazu. Zużycie bowiem mediów nie mieści się stricte w granicach użytkowania lokalu. Podkreślić należy, że ustanowienie użytkowania darowanego udziału w nieruchomości lokalowej na rzecz pozwanej nie jest równoznaczne z zawarciem umowy dożywocia, co wywodzi w apelacji skarżący.

Powołana okoliczność spowodowała, że Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska Sądu I instancji, iż ustalenie obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej na poziomie 1.000,00 złotych miesięcznie odpowiada usprawiedliwionym potrzebom uprawnionej oraz zarobkowym i majątkowym możliwościom zobowiązanego. Z tego względu w oparciu o zawarte w niej zarzuty apelacja doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku.

Powód, domagał się ostatecznie obniżenia ciężącego na nim, z mocy wyroku Sądu Okręgowego, obowiązku alimentacyjnego względem byłej żony. W tak zakreślonych granicach zgłoszonego żądania powoda Sąd I instancji zobligowany był więc rozstrzygnąć sprawę. Miał zatem w sprawie zastosowanie art. 138krio. Przeniesiona na etap postępowania odwoławczego istota problemu sprowadzała się do oceny, czy od chwili poprzedniego ustalenia alimentów zaszła na tyle istotna zmiana stosunków, aby uznać, że obowiązek alimentacyjny powoda uległ obniżeniu, jak żądał tego powód w pozwie.

Sąd Rejonowy przy wydawaniu zaskarżonego wyroku ustalił, iż pozwana od czasu ostatniego orzekania o alimentach w sprawie o sygnaturze akt II RC 844/09 posiada lepszą sytuację materialną, ponieważ otrzymuje świadczenie emerytalno-rentowe w wysokości 828,00 złotych miesięcznie oraz mieszka wraz z córką K. P. (1) i jej mężem R. P., w mieszkaniu stanowiącym własność córki i jej męża, który to lokal został nabyty przez małżonków P. od pozwanej.

Z przeprowadzonego postępowania wynika obecnie, że pozwana korzysta z lokalu w ramach nieodpłatnego użytkowania udziału swojej córki, który jej darowała. Jednocześnie Sąd Rejonowy ustalił, że znacznemu pogorszeniu uległ stan zdrowia pozwanej, co pociąga za sobą stosowne wydatki na leczenie.

Poczynił też ustalenie co do tego, że tytułu podziału majątku pozwana zapłaciła powodowi kwotę 70 000 zł. Jednocześnie ustalił, że powód zaciągnął zobowiązania kredytowe na zakup samochodu i urządzenie mieszkania, które spona miesięcznie w wysokości 1800zł miesięcznie.

Z ustaleń faktycznych wynika też, że pozwany dysponuje obecnie wraz z obecną żoną większymi środkami z tytułu świadczeń emerytalnych, które w odniesieniu do powoda wzrosły z kwoty 3349 zł netto do kwoty ok.4280zł netto (przed potrąceniem alimentów na rzecz pozwanej). Zmianę tę należy uznać za znaczną.

Co do usprawiedliwionych potrzeb pozwanego, w ocenie Sądu Okręgowego nie sposób zaliczyć do nich wydatków na spłatę kredytów, skoro powód z podziału majątku uzyskał znaczną kwotę, a nie wykazał, na co została ona spożytkowana.

Należy zaś do nich koszt leczenia jego żony, przy uwzględnieniu, że w sytuacjach uzasadnionych, nagłych przy niemożliwości skorzystania z porad lekarskich w służbie zdrowia opłacanej z NFZ uzasadnione jest korzystanie z odpłatnych prywatnych porad lekarskich.

Jakkolwiek zakup małego samochodu osobowego, czy zakup urządzenia mieszkania nie stanowi podstawy do stawiania pozwanemu zarzutu nieuzasadnionych wydatków, to jednak mając na względzie posiadane przez powoda środki finansowe z podziału majątku uznać należało, że mógł on dokonać tego zakupu z pieniędzy pochodzących ze spłaty. Zatem nieuzasadnione jest uwzględnianie w pełni zobowiązań kredytowych powoda przy ocenie, czy doszło do istotnej zmiany okoliczności sprawy na potrzeby zgłoszonego w sprawie żądania.

Odnosnie usprawiedliwionych potrzeb pozwanej z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że jej obecne usprawiedliwione wydatki kształtują się na poziomie ok. 1500zł. Nie mieści się w nich koszt opłat mieszkaniowych, których nie ma ona obowiązku uiszczania. Przy ocenie czy doszło do istotnej zmiany stosunków w niniejszej sprawie uwzględniono też okoliczność zmiany cen zaistniałej po orzeczeniu rozwodowym (z marca 2012r.). Powodują one że obie strony w tym pozwana winny mieć do dyspozycji wyższe kwoty na zaspokojenie konkretnych potrzeb, np. wyżywienia.

W związku z powyższym w ocenie Sądu Okręgowego okoliczności niniejszej sprawy wskazują, że pomiędzy stronami doszło do istotnej zmiany stosunków, która w kontekście dyspozycji art. 138 k.r.o. w zw. z art. 60 § 2 k.r.o. uzasadniała obniżenie alimentów ponad kwotę uznaną przez Sąd Rejonowy. Stąd żądanie apelacji w części zasługiwało na uwzględnienie.

Z tych powodów, zważywszy że zakres usprawiedliwionych potrzeb pozwanej jest niższy o ok. 250zł (z tytułu braku obowiązku pokrywania kosztów utrzymania mieszkania) niż przyjął to Sąd Rejonowy, Sąd Okręgowy o kwotę tę obniżył alimenty należne od powoda na rzecz pozwanej. Ostateczna aktualna ich wysokość określona została kwotą 750zł miesięcznie

Rozstrzygnięcie to oparto na art. 386 § 1 k.p.c.

W świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy uznać należało, że powód jest w stanie płacić alimenty w kwocie 750 zł, które pozostają w zakresie jego możliwości płatniczych i uwzględniają zaistniałą zmianę stosunków. Tym samym za niezasadne uznano dalsze zarzuty apelacji dotyczące poczynienia niewłaściwych ustaleń faktycznych oraz niewłaściwej oceny materiału dowodowego oraz naruszenia prawa materialnego, a to art. 61krio w zw. z ar. 138krio.

\W szczególności podnieść należy, że zwiększone wydatki stron związane są z leczeniem. Sąd Okręgowy nie kwestionuje w pełni zasadności korzystania przez żonę powoda z leczenia w prywatnej służbie zdrowia w sytuacjach nagłych, gdy nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie świadczeń leczniczych w ramach pomocy lekarskiej finansowanej przez NFZ, nie można też zakwestionować obowiązku powoda jako jej męża do uczestniczenia w pokrywaniu kosztów takiego leczenia. Należy jednak podkreślić, że także pozwana ma problemy zdrowotne i także ona winna mieć możliwość z posiadanych środków poniesienia w nagłej sytuacji zdrowotnej kosztów prywatnej wizyty lekarskiej. Uzasadnia to jej wyższe koszty utrzymania niż wywodzi to apelacja. Nie ma racji skarżący, że Sąd Rejonowy przyjął zasadę równej stopy życiowej pozwanej i powoda. Zliczenie aktualnych dochodów pozwanej i powódki daje łącznie kwotę ok.5000 zł. Połowa tej kwoty to 2500 zł. Pozwana w konsekwencji rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego dysponowałaby kwotą ok.1800zł, zaś w następstwie dokonanej zmiany przez Sąd Okręgowy – do jej dyspozycji pozostanie kwota ok.1550zł.

W ramach art. 60§2krio, który w niniejszej sprawie stanowił podstawę obowiązku alimentacyjnego powoda zasądzone alimenty muszą przekraczać stan zaspokajania jedynie podstawowych elementarnych potrzeb uprawnionej, jak to ma miejsce w przypadku obowiązku alimentacyjnego na podstawie art. 60§1krio, opartego na zasadzie pokrycia niedostatku uprawnionego. Zatem w okolicznościach niniejszej sprawy nie jest zasadne uwzględnianie potrzeb pozwanej w minimalnym zakresie, przy szerokim uwzględnieniu potrzeb powoda, jak chciałby tego skarżący.

Ze wskazanych przyczyn dalej idąca apelacja podlegała oddaleniu jako niezasadna- po myśli art. 385kpc.

Adekwatnie do zakresu uwzględnienia apelacji Sąd Odwoławczy dokonał zmiany rozstrzygnięcia o kosztach procesu, zasądzając je od powoda na rzecz pozwanej w kwocie 1200zł - w oparciu o art. 100 k.p.c. powód wygrał sprawę w 38%(uwzględniając pierwotne żądanie pozwu, co winno być uwzględnione przy rozstrzygnięciu o kosztach przed Sądem I instancji. (§4 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r.w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez

radcę prawnego ustanowionego z urzędu(t. jedn. Dz. U. z 2013 poz. 490 ze zm.) w. z § 21 rozporządzenia z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz.1804 z późn. zm.).

Powód poniósł koszty w wysokości 780zł (720zł opłata od pozwu, oraz 60zł wynagrodzenia pełnomocnika(§6 pkt 11 rozporządzenia z 28.09.2002r.), pozwana -2400zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika(§6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002r.w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu(t. jedn. Dz. U. z 2013 poz. 461 ze zm.). stąd przy stosunkowym rozdzieleniu kosztów powód winien zwrócić pozwanej kwotę 1200zł.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono przy uwzględnieniu, że powód wygrał w tym postępowaniu w 36%. Orzeczenie oparto na art. 100 kpc w zw. z art. 391§1 kpc, dokonując stosunkowego rozdzielenia kosztów. Uwzględniono, że powód poniósł opłatę od apelacji (420zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika (120zł - na podstawie §4 pkt 9 w zw. z §10 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz.1804 z późn. zm.). pozwana poniosła koszt wynagrodzenia pełnomocnika (900zł – na podstawie §2 pkt 4 w zw. z § 10 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz.1800 ze zm. wynikającą z Dz. U. 2016 poz.1668). zatem należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 380 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego (suma kosztów 1440zł, 36%- 520zł, pozwana poniosła 900zł , a powinna ponieść 520zł, zatem należy jej się zwrot 380zł)

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Gabriela Sobczyk SSO Mirella Szpyrka